

Tůtu tůtutů tututu tůtu
Tůtu tůtutů tututu tůtu

Za králů šlechtici
museli přilbici vzít.
Tůtu tůtutů tututu tůtu
A jiné šlechtice
chtíce či nechtíce bít.

K tomu měli
bůží požehnání, halelůja.
A tím byli,
můj ty Bože, hnání
do utkání.

Tůtu tůtutů tututu tůtu
Šlechtic by pro dámu,
co růži podá mu, apd.
Tůtu tůtutů tututu tůtu
Pak se šli za krále,
když měl král na mále, prát.

K tomu měli
bůží požehnání halelůja
a tím byli, můj ty Bože, hnání
do utkání.

A kdyby přišel sám král,
řeknu: Hochu, krot' se trochu.
Nechod' už do bitvy,
zmizely doby tvý v dál.

Dáma i s růžemi,
lhostejná může mi být.
Dnešnímu člověku
nesluší k obleku štít.

Doby ty jsou
dávno zažehnány, halelůja.
Nadšeně už nikdo do utkání
neuhání.
Tůtu tůtutů tututu tůtu

Papapapá papá papapapá papá pá
Papapapá papá papapapá papá pá

Doby ty jsou
dávno zažehnány, halelůja.
Nadšeně už nikdo do utkání
neuhání.